

Sygn. akt: I C 226/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 6 października 2017 r.

Sąd Rejonowy w Krośnie I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSR Martyn Bartnik
Protokolant:	starszy sekretarz sądowy Katarzyna Frydrych

po rozpoznaniu w dniu 6 października 2017 r. w Krośnie

na rozprawie

sprawy z powództwa B. (...) Niestandaryzowanego Sekurytyzacyjnego Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego w G.

przeciwko E. B.

o zapłatę

I. oddała powództwo.

II. zasądza od strony powodowej B. (...) Niestandaryzowanego Sekurytyzacyjnego Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego w G. na rzecz powódki E. B. kwotę 3.617 zł (trzy tysiące sześćset siedemnaście złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu.

S ę d z i a

sygn. akt I C 226/17

UZASADNIENIE

wyroku z dnia 6 października 2017r.

Strona powodowa B. (...) Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty z siedzibą w G. domagał się zasądzenia od pozwanej E. B. kwoty 14.170,57 zł z odsetkami umownymi oraz kosztami postępowania. W uzasadnieniu swego żądania podniosła, że sporna wierzytelność wynika z umowy pożyczki zawartej przez pozwaną z poprzednikiem prawnym powoda (...) Bank S.A. w dniu 17.10.2008r.- k.2.

W treści nakazu zapłaty wydanego w postępowaniu upominawczym w dniu 15.11.2016r. sygn. akt I Nc 2072/16 Sąd Rejonowy w Krośnie nakazał pozwanej aby zapłaciła na rzecz powodowego Funduszu kwotę dochodzoną pozwem wraz z odsetkami i kosztami postępowania – k. 19.

W sprzeciwie od wspomnianego orzeczenia pozwana wniosła o oddalenie powództwa i zasądzenie kosztów postępowania zarzucając, że strona powodowa nie wykazała, by nabyła sporną wierzytelność, a także, że roszczenie dochodzone pozwem uległo przedawnieniu - k. 21 i 37.

Sąd ustalił, co następuje:

W dniu 17.10.2008r. pomiędzy (...) Bank S.A. z siedzibą w W. a pozwaną E. B. doszło do zawarcia umowy nr (...), na mocy której bank udzielił wyżej wymienionej kredytu w kwocie 9.551,33 zł, a ta ostatnia zobowiązała się zwrócić go kredytodawcy w 60-ciu miesięcznych ratach. Następnie w dniu 24.02.2011r. następca prawny (...) Bank S.A. – S. A. (S.A.) z siedzibą w P. (w związku z niewywiązaniem się przez kredytobiorczynię z postanowień wymienionej umowy) wystawił przeciwko niej bankowy tytuł egzekucyjny nr (...), który został zaopatrzony w klauzulę wykonalności przez tutejszy Sąd postanowieniem z dnia 6.04.2011r. sygn. akt I Co 480/11.

Dnia 27.04.2012r. S. A. (S.A.) z siedzibą w P. zbyła na rzecz strony powodowej – B. (...) Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty z siedzibą w G. pakiet wymagalnych wierzytelności przysługujących mu w stosunku do osób trzecich.

W wyciągu z ksiąg rachunkowych powodowego funduszu z 10.10.2016r. zawarto oświadczenie, iż 27.04.2012r. nabył on wierzytelność wobec E. B. wynikającą z umowy pożyczki zawartej w dniu 17.10.2008r. w łącznej wysokości 14.170,57 zł.

(dowody:

- akta tutejszego Sądu sygn. I Co 480/11,
- odpis umowy sprzedaży wierzytelności z 27.04.2012r. – k. 7,
- wyciąg z ksiąg rachunkowych strony powodowej z 10.10.2016r. –k.14).

Dowody z wymienionych dokumentów nie budzą zastrzeżeń Sądu co do ich prawdziwości i rzetelności i nie były ostatecznie kwestionowane przez strony. Sąd dał im wiarę w całości.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo podlega oddaleniu w całości. Zarzuty podniesione przez pozwaną okazały się być zasadne. Po pierwsze, na uwzględnienie zasługuje zarzut braku legitymacji czynnej po stronie powodowej, słuszny jest również podniesiony przez nią zarzut przedawnienia.

Otóż roszczenie dochodzone przez stronę powodową wynika z umowy kredytu, którą pozwana zawarła z (...) Bank S.A. Zgodnie z art. 69 ust. 1 ustawy z dnia 29.08.1997r. Prawo Bankowe (Dz. U. z 2012r. nr 1376) przez umowę kredytu bank zobowiązuje się oddać do dyspozycji kredytobiorcy na czas oznaczony w umowie kwotę środków pieniężnych z przeznaczeniem na ustalony cel, a kredytobiorca zobowiązuje się do korzystania z niej na warunkach określonych w umowie, zwrotu kwoty wykorzystanego kredytu wraz z odsetkami w oznaczonych terminach spłaty oraz zapłaty prowizji od udzielonego kredytu.

Postępowanie dowodowe prowadzone w sprawie wykazało natomiast jedynie, że w dniu 17.10.2008r. pozwana zawarła z (...) Bank S.A. umowę kredytu na kwotę 9.551,33 zł na okres 60-ciu miesięcy oraz, że w dniu 6.04.2011r. Sąd Rejonowy w Krośnie na wniosek następcy prawnego kredytodawcy nadał klauzulę wykonalności (...) nr (...) wystawionemu dnia 24.02.2011r. przeciwko dłużniczce E. B., a także, że pomiędzy S. A. (S.A.) z siedzibą w P. a powodowym funduszem doszło do zawarcia umowy sprzedaży bliżej nieokreślonych wierzytelności. Strona powodowa nie udowodniła więc w sposób należyty swej legitymacji czynnej do wszczęcia i prowadzenia niniejszego postępowania, pomimo wezwania jej do zgłoszenia wniosków dowodowych na poparcie twierdzeń zawartych w pozwie – k. 28.

Uregulowany w art. 509 kc. przelew wierzytelności należy do czynności prawnych rozporządzających, bowiem przenosi na nabywcę wierzytelność przysługującą zbywcy, tj. prawo podmiotowe wierzyciela do żądania od dłużnika świadczenia. Podkreślić należy, że warunkiem skutecznej cesji wierzytelności jest istnienie tego prawa. Aby wierzytelność mogła być przedmiotem przelewu, musi być w dostateczny sposób zindywidualizowana poprzez

dokładne określenie stosunku zobowiązaniowego, z którego wynika. Judykatura przyjęła, że oznaczenie wierzytelności to wskazanie stron tego stosunku, świadczenia oraz przedmiotu świadczenia. Elementy te w momencie zawierania umowy przelewu powinny być oznaczone lub przynajmniej oznaczalne. Natomiast do chwili przejścia wierzytelności z majątku zbywcy do majątku nabywcy winno nastąpić dokładne sprecyzowanie pozostałych elementów stosunku zobowiązaniowego, w ramach którego istnieje zbywana wierzytelność (wyrok SN z dnia 11 maja 1999 r., III CKN 423/99, Biul. SN 2000/1/1).

W uzasadnieniu pozwu strona powodowa wskazała, że swoją legitymację do dochodzenia przedmiotowej wierzytelności wywodzi z umowy sprzedaży wierzytelności dołączonej do pozwu.

Do odpisu rzeczonyj umowy dołączona została kserokopia, niepotwierdzona za zgodność z oryginałem, załącznika do niej (w jej treści wymieniono sporną wierzytelność jako nabytą przez powodowy fundusz). Tymczasem kserokopia nie posiada waloru dokumentu, a co za tym idzie nie ma żadnej mocy dowodowej.

W szczególności, zgodnie z art. 129 § 2 kpc zamiast oryginału dokumentu strona może złożyć odpis dokumentu, jeżeli jego zgodność z oryginałem została poświadczona przez notariusza albo przez występującego w sprawie pełnomocnika strony będącego adwokatem, radcą prawnym, rzecznikiem patentowym lub radcą Prokuraturii Generalnej Skarbu Państwa. A contrario brak poświadczenia dyskwalifikuje taki dokument. Również jednolite i utrwalone orzecznictwo Sądu Najwyższego uznaje, że kserokopia nie jest dokumentem (por. m. in. w uchwale z dnia 29 marca 1994 r., III CZP 37/97, LEX Nr 4066; w wyroku z 10 lipca 2009 r., II CSK 71/09, LEX Nr 584201; w wyroku z dnia 16 czerwca 2000 r., IV CKN 59/00, LEX Nr 533122 oraz w postanowieniu z dnia 27 lutego 1997 r., III CKU 7/97, LEX Nr 50764).

W konsekwencji uznać wypada, że strona powodowa nie udowodniła, aby na mocy umowy nabycia wierzytelności nabyła wierzytelność przysługującą S. A. w stosunku do E. B.. Nie wykazała zatem, by posiadała legitymację czynną do występowania w niniejszej sprawie.

Uwypuklenia wymaga również (co słusznie podnosi pozwana), że przedłożony przez powodowy fundusz wyciąg z ksiąg rachunkowych funduszu sekurytyzacyjnego (k. 14) nie stanowi dowodu tego, że przysługuje mu wobec pozwanej dochodzona pozwem wierzytelność. Sam wyciąg z ksiąg jest tylko dokumentem prywatnym, który nie dowodzi nabycia przez powoda wierzytelności (tak m.in. Sąd Okręgowy w Krakowie w wyroku z dnia 24.04.2014 r. sygn. akt II Ca 2570/13). Zgodnie z treścią art. 244 §1 kpc za dokumenty urzędowe należy traktować takie, które sporządzone są w przepisanej formie przez powołane do tego organy władzy publicznej i inne organy państwowe w zakresie ich działania i stanowią one dowód tego, co zostało w nich urzędowo zaświadczone. Z § 2 powołanego przepisu wynika nadto, że za dokumenty urzędowe traktuje się również dokumenty sporządzone przez organizacje zawodowe, samorządowe, spółdzielcze i inne organizacje społeczne w zakresie zleconych im przez ustawę spraw z dziedziny administracji publicznej. Na zasadzie art. 245 kpc dokument prywatny stanowi dowód jedynie tego, że osoba, która go podpisała, złożyła oświadczenie zawarte w dokumencie. Moc dowodową dokumentów urzędowych określa przepis art. 252 kpc, z którego wynika, że strona, która zaprzecza prawdziwości tego dokumentu albo twierdzi, że zawarte w nim oświadczenia organu, od którego dokument ten pochodzi, są niezgodne z prawdą, powinna okoliczności te udowodnić. Natomiast jeżeli strona zaprzecza prawdziwości dokumentu prywatnego albo twierdzi, że zawarte w nim oświadczenie osoby, która je podpisała od niej nie pochodzi, obowiązana jest okoliczności te udowodnić chyba, że dokument ten pochodzi od osoby innej niż strona zaprzeczająca. Wówczas bowiem prawdziwość dokumentu powinna udowodnić strona, która chce z niego skorzystać - art. 253 kpc.

W wyroku z dnia 11 lipca 2011 r. (sygn. akt P 1/10) Trybunał Konstytucyjny uznał z kolei, że wyciąg z ksiąg rachunkowych funduszu nie stanowi dokumentu urzędowego, a dokument prywatny. Potwierdził to ustawodawca w odniesieniu do postępowania cywilnego w art. 194 ust. 2 ustawy z dnia 27 maja 2004 r. o funduszach inwestycyjnych (tj.: Dz. U. z 2014 r., nr 157).

Zauważyć w końcu wypada, że sporna wierzytelność na pewno była wymagalna już w dniu 24.02.2011r, to jest w dacie wystawienia bankowego tytułu wykonawczego nr (...), a w każdym razie stała się wymagalna najpóźniej z dniem 17.10.2012r., a więc po upływie terminu, na jaki bank udzielił E. B. kredytu. Tymczasem stosownie do treści art. 118 kc,

termin przedawnienia roszczeń związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej, a do takich zalicza się sporna należność, wynosi 3 lata. Zgodnie przy tym z utrwalonym orzecznictwem Sądu Najwyższego, nabywca wierzytelności niebędący bankiem nie może powoływać się na przerwę biegu przedawnienia spowodowaną wszczęciem postępowania egzekucyjnego na podstawie bankowego tytułu egzekucyjnego zaopatrzonego w klauzulę wykonalności (art. 123 § 1 pkt 2 kc) uchwałą z 29.06.2016r. III CZP 29/16 – L. (por. również wyrok Sądu Okręgowego w Krośnie z 20.12.2016r. sygn. akt I Ca 344/16). W efekcie roszczenie dochodzone pozwem uznać należy za przedawnione.

Z zaprezentowanych względów i na podstawie powołanych przepisów orzeczono jak na wstępie.

Orzeczenie o kosztach procesu znajduje oparcie w treści art. 98§1 kpc. Na kwotę zasądzoną w tym przypadku na rzecz pozwanej składają się koszty zastępstwa procesowego (3.600 zł - §2 pkt 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 22.10.2015r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych – Dz. U. nr 1804 ze zm.) oraz opłata od pełnomocnictwa – 17 zł.

S ę d z i a